

Broj: 08-14-3-1821/18
Sarajevo, 15.11.2018. godine

UN MEHANIZAM ZA MEĐUNARODNE KRIVIČNE SUDOVE
n/r Glavni tužitelj, **Serge Brammertz**

Poštovani gosp. Brammertz,

Povodom Vašeg pisma od 9.11., želim Vas informirati sljedeće:

Svjestan sam Vaših napora i težnji za procesuiranje svih osoba odgovornih za ratne zločine počinjene na području Bosne i Hercegovine u proteklim nemilim oružanim sukobima, kao i Vaših težnji da svim počiniteljima tih kaznenih djela bude izrečena adekvatna kazna, te da ta kazna bude izvršena. Nadam se kako ste i vi svjesni da nam je tu cilj isti i da ulažemo jednake napore da počinitelje kaznenih djela ratnih zločina privedemo pravdi. Želim Vas uvjeriti da kao ministar pravde BiH ovo pitanje i ove probleme smatram prioritetnim u radu sektora pravosuđa u Bosni i Hercegovini i pristupam im s najvećom pažnjom.

Ovi postupci se u najvećem broju slučajeva ne mogu riješiti bez međusobne suradnje između pravosudnih tijela u BiH i pravosudnih tijela drugih država, a posebno država regije, koja se odvija na temelju međunarodnih ugovora i odgovarajućih protokola potpisanih između krovnih tužiteljstava u čijoj nadležnosti su ova pitanja.

Suradnja između država u ovoj oblasti se prvenstveno bazira na povjerenju jedne države u pravosudni sustav druge države, jer bez toga povjerenja nema suradnje, točnije nema međunarodne pravne pomoći koja je neophodna u određenim postupcima u vezi procesuiranja izvršitelja predmetnih kaznenih djela.

Od mene se, kao ministra pravde BiH, traži zalaganje za unaprjeđenje međunarodne kaznenopravne pomoći s državama regije i poticanje nositelja pravosudnih funkcija u BiH za primjenu instrumenata konvencija Vijeća Europe vezanih za međusobnu pravnu pomoć, o čemu je donesen zaključak s predpristupnih pregovora u Briselu - studeni 2017. godine, a istovremeno smo svjesni različite kaznene politike u državama regije, pa čak i različitih gledišta tih država na karakter rata u Bosni i Hercegovini.

Teško je naći pravi balans između prednjih zahtjeva i situacije u stvarnosti. Kod takve pravne i faktičke situacije, a u cilju ostvarenja potpunih rezultata na polju otkrivanja i procesuiranja odgovornih za ratne zločine i njihovog privođenja pravdi, opredijeljen sam za najširu suradnju s državama regije.

U pravcu postizanja navedenih ciljeva opredijeljen sam za punu primjenu konvencija Vijeća Europe, kojima su uređena pitanja međunarodne pravne pomoći u kaznenim stvarima, uključujući i Konvenciju o transferu osuđenih osoba, čija primjena je vezana za odluku za čije donošenje mi tražite informacije i pojašnjenja.

Kao što nisam ovlašten da utjecem na presude sudova u BiH u ovim postupcima, isto tako ne mogu utjecati na presude sudova drugih država prilikom odlučivanja o priznanju i izvršenju presuda sudova u BiH, čije priznanje se vrši po zahtjevu osuđene osobe u skladu s Europskom konvencijom o transferu osuđenih i ugovorom o

priznanju i izvršenju stranih sudskih odluka u kaznenim stvarima, ukoliko takav ugovor postoji.

Mišljenja sam da je neutemeljeno ocjenjivati utjecaj moje odluke na povjerenje javnosti u pravosuđe i u Ministarstvo pravde BiH. Naime, nesporno je pravosuđe u BiH presudilo vodeći se činjeničnim opisom kaznenog djela i kaznama propisanim kaznenim zakonom koji nije vrijedio u vrijeme izvršenja kaznenog djela. Određivanjem kazne nije moguće izvršiti reparaciju žrtvama, kako u našem zakonodavstvu ne postoji doživotni zatvor, svaki počinitelj kaznenih djela u konačnici mora izaći na slobodu u jednom trenutku. To je činjenica. U konkretnom slučaju imenovani je osuđen na 21 godinu zatvora od čega je već pola odslužio. Bojim se da je nemoguće zadovoljiti žrtve kaznenih djela i da nam to ne može biti vodilja u postupanju u predmetima ratnih zločina. Cijenim da su žrtve nezadovoljne presudom Međunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju u predmetu Biljane Plavšić koja je osuđena na 11 godina zatvora, a puštena nakon izdržane 2/3 kazne, odnosno nakon 6, s obrazloženjem da „izgleda da pokazuje značajne dokaze o rehabilitaciji“ te da je prihvatila odgovornost za svoje zločine. Cijenim da su nezadovoljne i presudom u predmetu Vojislav Šešelj te postupanjem suda u tom predmetu, ili u predmetu bosanskog Hrvata Ante Furundžije, koji je pušten na slobodu poslije izdržane 2/3 kazne po istom pravnom temelju kao i Biljana Plavšić.

Na sudu je da dijeli pravdu i presuđuje i svako ocjenjivanje rada pravosuđa ili državnih tijela je neozbiljno.

Ministarstvo pravde BiH u okviru svog djelovanja radi i na izvršenju kaznenih sankcija, gdje spadaju i instituti uvjetnog otpusta i pomilovanja, i kazna izrečena od strane suda u ovom dijelu postaje irelevantna jer se gledaju drugi čimbenici koji su od značaja.

Svakako se u konkretnom slučaju podigla prašina kao da je pravosuđe Republike Hrvatske anuliralo presudu Suda BiH, i oslobodilo imenovanog. Visina zapriječene pa i izrečene kazne, je samo primjena materijalnog prava glede činjeničnog opisa kaznenog djela i bića kaznenog djela propisanog zakonom.

Svakako da bi primjenom iste pravne logike kao u slučaju Biljane Plavšić i Ante Furundžije, i da je određen da služi kaznu u Švedskoj imenovani bio pušten nakon izdržanih 14 godina, i to bi bilo svima prihvatljivo.

Neprihvatljivo je što se na odluku Suda Republike Hrvatske gleda, kako u svom pismu navodite „da je kazna smanjena za skoro 50%“ jer se može i reći da je izrečena u visini skoro 2/3 kazne izrečene od Suda BiH, što je mislim ispravnije gledanje ako se uzme na povijest postupanja pravosuđa država regije i stupanj povjerenja u isto. Mislim da moramo biti oprezni u svojim izjavama i ne stvarati dodatno nepovjerenje tamo gdje nema potrebe za istim.

Mislim da se na ovom stupnju međunarodne pravne pomoći, nakon dugogodišnjeg rada na jačanju i unaprjeđenju iste, isključivo moglo postupiti kao što sam i ja u ovom slučaju. Nije ovo prvi niti jedini ovakav slučaj gdje je sud smanjio kaznu, a bilo je i slučajeva da sud u BiH smanji kaznu osobi koju je osudio sud u Republici Hrvatskoj i da je nakon toga prebačena na izdržavanje kazne u BiH.

Bojim se da izjave obojene osobnim stavovima i bolom žrtava ne doprinose boljoj i mirnijoj budućnosti u BiH, isto kao i što svaka izjava o radu tijela bilo koje države regije mora biti data oprezno.

Imajući u vidu da je Vlada BiH i Vlada Republike Hrvatske potpisala Sporazum o međusobnom izvršavanju sudskih odluka u kaznenim stvarima 1996. godine, koji vam dostavljam u prilogu, te smo isti ispoštovali s posebnom napomenom da Sporazum ne zabranjuje prijenos izvršenja kaznenih sankcija osuđenima koji posjeduju dvojno

državljanstvo, te sam pri tome vodio računa da se prema osuđeniku koji ima dvojno državljanstvo primjeni povoljniji Zakon, što propisuje i Europska konvencija i što je u skladu s europskim standardima.

Bojim se kako Vam ne mogu dati odgovor na postavljena pitanja u formi u kojoj ste to tražili od mene, uz puno poštovanja prema Vama i Vašoj funkciji, ne zato što je išta sporno u mom postupanju već upravo zato jer nije.

Molim vas primite izraz mog dubokog poštovanja.

S poštovanjem,

Dostavljeno:

- Naslovu
- Sud Bosne i Hercegovine, Kraljice Jelene 88,
n/r Ranko Debevec, predsjednik
- Tužiteljstvo Bosne i Hercegovine, Kraljice Jelene 88
n/r Gordana Tadić, vd glavna tužiteljica
- Predsjednik Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda
- a/a

